

[A. M. Hansen.]

man gaar imod. Ja, jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og hans Parti, at der vil i de nærmest kommende Tidens Lovgivningsarbejde være rig Lejlighed for dem til at vise deres gode Sindelag overfor Spørgsmaalet Smaakaarsfolk, men bare det saa ikke gaar saadan, at naar først de gode Ord skal gaa over til Handling, saa gaar det, som vi har set saa ofte før, at saa er Venstre ikke at finde.

Naar derfor det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen vendte sig til to af mit Partis Medlemmer og udtalte sin Forundring over, at de som Repræsentanter for Husmandsbewægelsen kunde være med til at stemme for dette Lovforslag, ja, saa vil jeg sige til det ærede Medlem: Der er aldeles ingen Grund til Forundring, thi det ærede Medlem maa jo kende Husmandsforeningernes og Husmandsorganisationernes Program, og fra første Færd har netop disse Foreninger stærkt fremhævet Kravet om en forbedret Skoleundervisning i fuld Forstaaelse af, at det netop for Smaakaarshjemmene er af den yderste Vigtighed at faa den bedst mulige Folkeskoleundervisning. Det er selvfølgelig af Vigtighed baade for Smaakaarshjemmene og for de velhavende Hjem, men det er dog muligt for de velhavende Hjem at give deres Børn en god Undervisning udenom Folkeskolen, medens denne Mulighed ikke er til Stede for Smaakaarsfolk. Jeg kan derfor ikke tro, at det ærede Medlems Forundring er rigtig ægte. Han kender sikkert alt for meget til, hvad der rører sig i Folkelivet og de Meninger, der gør sig gældende ogsaa i Husmandskredse, til, at han kan tro, at der dér vil gøre sig nogen Modstand gældende mod en Forbedring af vor Seminarieundervisning, saaledes som Lovforslaget tilsigter.

Det ærede Medlem udtalte sig dernæst om den frivillige Sprogundervisning og pegede paa, at det vilde give de allerbedste og fineste Resultater, om Sprogundervisningen blev givet fri. Jeg forstaaer nu ikke rigtig Logikken deri; thi hvis det var rigtigt, maatte det ogsaa give de fineste Resultater at give de andre Fag fri, og en saadan Tanke kan det ærede Medlem dog ikke tiltræde. Netop med Hensyn til Sprogundervisningen er der efter Forslaget større Frihed end ved de andre Fag, idet man nemlig kan vælge mellem de to Sprog og frit tage det, som man mener at have bedst Forudsætninger for at kunne behandle, og som man har størst Lyst til at tage op. Der er altsaa i Virkeligheden givet en større Frihed her end ved de andre Fag.

Endelig hævdede det ærede Medlem, at Venstres Repræsentanter i Udvalget var enige med Venstres Repræsentanter i den store Skolekommission, dog føjede han til: naar undtages Bestemmelsen om en 4-aarig Seminarieundervisning. Ja, men det er jo netop det fundamentale i hele Lovforslaget. Saavel det ærede Medlem som andre af Venstres Medlemmer, der har haft Ordet, har søgt at give det Udseende af, at de under visse Forudsætninger var villige til at gaa med til den 4-aarige Seminarieundervisning. Jeg vil sige dertil, at det er noget sent, at man nu møder op med dette. Der har fra Venstres Side under hele Udvalgsarbejdet ikke foreligget et positivt Forslag om en 4-aarig Ordning. Hverken i de foreløbige Ændringsforslag eller i de endelige Ændringsforslag er man fra Venstres Side mødt med noget positivt Forslag; de siger, de vil gaa med til de 4 Aar paa de og de Betingelser, men det har alt sammen kun været lidt taagede Udtalelser om, at hvis man kunde faa det og det, vilde der være Mulighed for at gaa med til de 4 Aar. Forholdet er i Virkeligheden det, at Venstre ikke har været enig paa dette Punkt, derfor har det ikke været muligt for dets Udvalgsmedlemmer at komme med et positivt Forslag. Derfor synes jeg ikke, det er helt ærligt Spil, ikke helt korrekt; vil jeg hellere sige, fra Venstres Side at komme med saadanne Udtalelser nu ved tredie Behandling.

Der var i saa Henseende adskillig mere Ærlighed i det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensens Udtalelser, naar han sagde — det staar Sp. 5308 — at

„nu er det ikke mig bekendt, at Venstre nogen Sinde har taget Stilling til dette Spørgsmaal eller nogen Sinde er gaaet ind paa en 4-aarig Læreruddannelse“.

Der har vi vistnok Sandheden, naar man skal udtale sig om hele Venstrepartiets Stilling til denne Sag. Man har været uenig, og derfor har man ikke kunnet træde klart frem med sine Ønsker.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen udtalte, at hvis jeg havde Ret i min Opfattelse af Bestemmelserne om Optagelsesprøven, vilde det borttage noget af hans Ængstelse for disse Bestemmelseres Virkning, saaledes maatte jeg forstaa det ærede Medlem. Det viste sig, hvad jeg ikke havde betvivlet, at den højtærede Minister fuldt ud kunde slutte sig til denne min Opfattelse, og jeg venter derfor nu, at det ærede Medlem vil være blevet beroliget med Hensyn til Optagelsesprøvens Karakter. Deraf følger